

Ladja, stolp spodaj in prezbitერი gotsko. Prižidave 18. stol. Notri nisem bil.

Stele, XXI, 26.7.1923, str.41.

Slika kardinala grofa Schrettenbacha - Lingg(ev. Jingg) Pinxit 1713. Cela figura.

Weissenkircher(?) Lot in njegove hčere.

Podoba starega očeta

LEMBERG

Filiala, posvečena sv.Miklavžu. do l. 1786. sedež fare.

Pravilno oreinjetirana cerkev stoji na začetku trga v n.v. 237 m.

Viri in literatura: farna kronika Šladke gore.

Cerkev sestavljajo: prizmatičen zvonik, pravokotna ladja, kateri je na jugu prizidana malce višja, apsidalno zaključena kapela, enako širok in visok 3/8 zaključeni presbiterij, kateremu je na jugu dodana pritlična zakristija. Gradnja je kamenita, ometana. Trehe enotna, strešasta, kapele strešaste, obe škrljeve, zakristija pultasta, opečna, zvonikova 8+strano piramidasta, škrljeva.

Zunanjščina: vso cerkev, razen kapele in zakristije ter dela severne ladjice ne stranice opasuje gotski pristrešen talni zidec, ladjo in presbiterij pa tudi kamenit, izpodžljebljen ~~zid~~ fabion. Zvonik členi v višini ladje pristrešen gotski, izpodžljebljeni zidec, na vrhu pa izpodžljebljeni baročni zidec. Zvonikove stene se nad fabionom trikotno završujejo. Zvonikova južna in severna stran sta enaki. Tu je v spodnjem delu pp lina v ~~kan~~

kamenitem okviru, v zgornjem pa ura in členjene bifore. Fasadna stena ima člejen, rusticiran, ppk portal, okroglo lino v pdp polju, ppk niš o z leseni m kipom Miklavža, nad zidcem okroglo linico, uro in bifore. Nad portalom se nahaja naslikani napis, ki ni več v celoti šitljiv, ki pa je kronografiran: Cv b N. V. ... a^m/ a CelVI Anton HoLLagg/ eL hīs eCCLesla haeC Lembergens Is / fVIIt renoVata, kar ~~da~~ je letnico 1781, ko je bila cerkev obnovljena.

Ladja kaže skozi omet krasne klesane ogle. Njeno južno stran zavzema kapela, ki ima v zapadni steni preprost pp ortal in okno, v zaključnici okroglo lino, v vzhodni steni pa enako ~~okno~~ kot na zapadni, le da je napol, zakito od zakristijske strehe. Kapela je brez talnega toda z profiliranim, konkavnim venčnim zidcem. Zakristija ima v južni steni pp okno v kamenitem okviru in ozek vhod z vzhodne strani. Severna ladjina stena im-a najprej nizko pp okno, nato okno. Presbiterij ima na severu 2 veliki pp okni s stopničastim ostenjem ter sledove zašiljenih oken v zaključnici in jugovzhodni prečni. V južni steni ima mesto prvotnega ožjega gotskega, veliko pp okno, enako onima v severni steni. Tudi presbiterij ima krasne klesane ogale. Pozhil ~~xxx~~ zidavi in zidcih sodeč, je vsa stavba enotnega nastanka in to še iz 1. pol. 15. stol. Sledov kakih slikarij ni!

Notranjščina: Samo na zapad odprta zvonica ima cementen tlak iz l. 1932 in banjasti obok z parom sosvodnic. Glavni vhod v cerkev je pp, na desno vodi jo stopnice na emporo in v zvonik.

V cerkvi je tlak cementen, v presbiteriju dvignjen za stopnico. Zidana empor je spredaj konveksno razvita v prostor. Nosi jo križni obok, ki je uprt v ladjine zidove. Ladjine stene obteka profilirana greda, ki se nadaljuje tudi preko emporine ograje, seveda le kot njena kopija. Slavolok, katerega ~~ga~~ tudi obteka greda, je ppk. Presbiterij členita ob podolžnicah 2 para polslopov, pokriva pa banja z parom križajočih se sosvodnic, in 5-stranim ~~zaključ~~ ^{zaključ} čkom, katere del za oltarjem in ob slavoloku prehaja neposredno v steno ~~črta~~ ^{črta}

posredovanja polslopov. Levo oltarja je v poševnici pp sakrarij, katerega ostenje je konkavno posneto in ga zapirajo kovna, mrežasta vrata. V zaključnici je ppk piscina. Ladjo pokrivata nad emporo in pred slavolokom banji, v sredini pa obešena kupola. Strop ladje in slavolok krasi štuk, ki tvori školjke, mrežo in vitičaste akantovje. V kartuši nad slavolokom so letnice: 890, 1759, 1878, 1919, od katerih pomeni druga čas obokanja ladje, zadnji dve pa letnici obnove.

Iz presbiterija vodi na desno pp portal v zakristijo s cementnim tlakom in kugolasto kapo. Iz nje je neposreden vhod na prižnico.

Od lade na desno vodi širok ppk slavolok v kapelo, katero členijo v ogalih 4 kombinirani sl pi, katere vežejo loki, noseči visečo kupolo in apsidalni zaključek. Tudi kapelin strop krasi štuk, tvoreč v sredini medaljon oblike okoli pa kartuše, splete-ne iz trakovja, akanta in školjkovine. Notranjščino krasi slikarija, ki je preprosto dekorativna in bp.

Oprava: Glavni oltar ima sarkofagasto leseno menzo, v prostor razviti podstavek okrašen s školjkovino ter tvoreč s pomočjo volut 2 obhodna loka s kipoma Petra in Pavla na vrhu, ter nastavek. Tega nosijo par gladkih stebrov in 2 para pilastrov, med katerima je školjkovina, ravno ogredje, ki se v sredini uslačuje, nad stebroma pa stopa rombično v prostor. Atekonko atiko nosita voluti in vazama na spodnjih zavojih, zaključuje pa usločeno ogredje. Atiko izpolnjuje glorijski zarkov oblakov in glav, v njej pa sta zgoraj celo fungirani BO, pod njim pa napol klečeča Marija, ki je na obliki kačo. Na ogredju ob atiki sta oblečena efeba. V osrenji niši, ki je zgoraj konkavno konveksno zaključena, stoji kip Miklavža, ob strani pa Štefan in Lovrenc. Istočasen tabernakelj je okrašen s školjkovino, ob strani pa angeloma, nosečima po 2 roga-svečnika. Polihromacija je rjava-sivkasta-zlata ter marmurira. Ni dobra. Oltar je povprečno delo iz 3. četrtine 18. stoll. Večna luč je rokokojska., Leta 1775. je imela cerkev 2 stranska oltarja Filipa-

Jakoba in Fabijana-Sebastijana, o katerih pa danes ni več sledu. V kapeli je oltar sv. Florijana. Ima zidano, prizmatično menzo, v prostoru razvit podstavek z volutastima obhodnima lokoma ter okrašen s školjkovino, nov lep tabernakelj ter nastavek, katerega nosijo 3 pari prostorno postavljenih stebrov in popolno ogredje, katerega zidec se v sredini usločuje ter ga krasi velikanxxx školjka. Ušesi sta akantasto-školjkasti. Atiko nadomešča na oblakih klečeči Jožef z otrokom, obdan od žarkov, oblakov, angelskih glav in 2 volut, ki nosijo usločeno ogredje z gorečim srcem v temenu. V osrednji konkavno-konveksno zaključeni niši je kip Florijana, ki obliva gorečo hišo, ob strani sta 2 svetnika v hlačah (Valentin in ?), nad obhodnima lokoma kipa Notburge in Agate. Vse plastike so razgibane, toda v obrabi zelo shematične. Vse 3 kanon-tablice so istočasne, kar velja tudi za Križanje nad tabernakljem z izredno razcefranim prtom. Oltar je povprečno delo iz približno istega časa kot glavni oltar. Za oltarjem je naslikan baldahin z razgrnjeno škrlatno zaveso, ki je še originalno baročna. Večna luč je istočasna.

Prižnica je preprosto, ovalno baročno delo z školjkastim podstavkom, spodaj izbočeno ograjo, katero poživljajo 4 sedeči evangelisti in 3 ovalnimi medaljoni iz rokaja in školjkevine z naslikanim križem, kelihom in sidrom, lambrekinasti baldahin pa krasita 2 angelčka in na vrhu Dobri pastir. Orglje so preproste, po omarašte, zaključene z profiliranim zidcem ter okrašene pri piščalih z rokajem. So iz l. 1781.

Zakristijska omara je okrašena na spodnjem delu s z luskastimi, hermastimi pilastri ter jo je zaključevalo trakasto-akantasto čelo. Omara lahko datiramo še v l. pol. 2. 18. stol. Je v slabem stanju.

Oprema: V ladji je čeden steklen lestenec iz srede 19. stol. in kip Immaculate, preprosto delo, morda še iz 18. stol. Misal je iz l. 1714. Ostalo je hn.

Zvonik: V njegovem ometanem 1. nadstropju je sprhnel svetničin kip brez glave, baročna in rokokojska večna luč, železni strešni križ z vrtečim se petelinom, paramenti in knjige, ki so bp. Zvona ni.

Podstrešje: Vsi oboki so kameniti. Belež do vrha ladje in presbiterija dokazuje, da je bila prvotno čela cerkev ravno stropana in da so jo obokali šele v 18. stol. Takrat so tudi prizidali kapelo, medtem ko je zakristija najmlajša, čeprav je še tudi iz 18. stol.

Resume: Po vsemu sodeš je cerkev nastala v 1. pol. 15. stol. ter je imela v ladji in presbiteriju raven strop (kot Mohor nad Čadramom!). Presbiterij so obokali morda še v 17. stol. (na to kažejo okna), gotovo pa pridelali zvonik (na to bi kazal zidec, bifore, predvsem pa sled lažne strehe pred njenim obokanjem na njegovi vzhodni steni.) Ladjo so obokali, uredili njena okna ter jo štukirali v sredini 18. stol. (1759), ko so morali prizidati tudi kapelo, ki ima enaka okna in enaki štuk. Leta 1781, so verjetno obnovili cerkveno zunanjščino in verjetno takrat tudi prizidali sedanjo zakristijo, ki je gotovo mlajša od kapelē.

Okolica: Okoli cerkve je bilo nekoč pokopališče, katerega obzidje je še deloma vidno ter leseno župnišče, ki je do l. 1854. služilo za šolo, nakar so ga podrli, odnosno predelali v privatno stanovanje.

Konservatoreke opombe: Cerkev je precej razpokana v presbiteriju pa tudi ladji, kar je posledica potresa iz l. 1895. Njeno ostrešje, posebej zvonikovo je nujno potrdno popravila, ker je slabo.

Ostalo: Beli potok pri Lembergu. Tu stoji zidano, stebrasto znamenje z pri trešnimi podstavki, slopom z 2 ppk nišama, poslikanima z podoba a Florja in ... široko kapelico z 3 pdu nišami z ostanki slikarij

preprostim zidcem in uničeno leseno, piramidasto strešico. Nekoč je bilo poslikano vse znamenje, je pa slikarija zelo uničena in močno zarastla, tako da ni več dobro razločna. V niši, obrnjeni k poti na Sladko goro stoji lesen kip nekega sv. kralja s sulico v roki. Znamenje, ki močno visi ter je zelo zastarelo, je v zelo slabem stanju. Je verjetno iz 18. stol., morda še iz začetka 19. stol.

Opombe: Pavel Strmšek: Lemberg, ČZN XXXII za leto 1937.

Pavel Strmšek: Lemberg in Sladka gora, Celje 1933, 31 strani.

Pavel Strmšek: Šmarsko-rogaško-kozjanski okraj, Celje 1940.

Zadnje delo ne navajam med literaturo o opisanem predelu, ker ne prikaže nič novega, ampak je le paberkovanje po starejših delih in predvsem Le-ksikonu dravske banovine, Ljubljana 1937.

J. Curk: Celjska topografija, rkp. str.28-30, (Šentjur), zapiski 1960.